

get for beskæftigelsen, griber ind, når der er lavkonjunktur, og trækker sig lidt tilbage, når der er højkonjunktur. Og det er den mekanisme, som den nuværende regering ikke kan forstå. Jeg tror faktisk heller ikke, at den vil forstå det, men den kan i hvert fald ikke forstå det.

Hvorfor ikke give boligejere mulighed for at få støtte til energibesparende foranstaltninger: massiv beskæftigelsesfremgang, udvikling af nye teknologier og industrier, ny eksport? Hvorfor ikke sætte meget mere målrettet energiteknologisk forskning og udviklingsindsats i gang? Der er en lang række muligheder. Man kunne genetablere Den Grønne Jobpulje, og vi bør ikke mindst for den store gruppe af borgere, som ikke har en jordisk chance for at nå at komme tilbage på arbejdsmarkedet, inden de skal gå på efterløn eller pensioneres, genetablere servicejobordningen.

Kl. 17.05

Til kritikken om, som hr. Jens Vibjerg var lidt inde på tidligere i dag, at det er en falliterklæring, vil jeg sige: Hvad er det da for noget frygteligt vås at sige? Er det en falliterklæring at være ansat som skolelærer i den offentlige sektor eller være ansat som pedel eller være ansat som chauffør i den offentlige sektor?

Alle offentligt ansatte bliver lønnet af offentlige støttekroner, af skatteyderne. Hvorfor søren skulle det være forkert at sige, at frem for at vi bruger offentlige kroner til arbejdsløshedsdagpenge, så vil vi sige til kommunerne: I får ekstra bloktilskud, hvis I ansætter lidt flere for at forbedre servicen? Det er da logik for burhøns, vil jeg sige. Det tror jeg faktisk også hr. Jens Vibjerg vil kunne se, hvis han vil kigge ud over de ideologiske briller, som er med til at holde tusindvis af arbejdsløse over 50 år ude i arbejdsløshed.

Der er masser af konkrete muligheder. Det, der er det mest imponerende, er, at det er oppositionen, der kommer med dem alle sammen. Så når valget er overstået, så går det fremad igen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn: Er det korrekt, at sidste gang vi havde servicejobbene, var det en eklatant fiasko? Man kunne simpelt hen ikke få kommunerne til at oprette servicejob. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu vil jeg sige, at begrebet fiasko vel er meget misvisende i den her sammenhæng. Der blev faktisk skabt 3.700 servicejob, så vidt jeg husker.

Hr. Jens Vibjerg har ret i, at det tog lang tid, inden det blev kørt ind, for det var en ny, aktiv måde at bruge pengene på frem for den meningsløse aktivering, som hr. Jens Vibjergs parti havde været medforfatter til gennem, jeg havde nær sagt årtier, i hvert fald gennem mange, mange år. Så det skulle brydes først.

Derfor så man, at mod slutningen af perioden, inden VK-regeringen fik det ødelagt, kom der faktisk en markant stigning. Alt andet lige: Hvert eneste servicejob, der bliver etableret, er en fordel for den enkelte, som får jobbet, og er en fordel for den kommune, som får forbedret velfærden, og det er en fordel for finansministeren, som sparer på dagpengekontoen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Er det ikke oplevelsen også fra sidste gang, at stort set alle de mennesker ville være kommet i job under alle omstændigheder? Vi er enige om, at det var meget få, og man skulle endda give et ekstra tilskud efter nogle år, og så fik man altså nogle få tusinde i gang. Men det var mennesker, der stort set ville være kommet i job.

Synes hr. Ole Sohn så ikke, at det er ganske, ganske urimeligt at sige til folk, at når de når 50 år, er de ubrugelige på arbejdsmarkedet, og så kan man ikke løfte en opgave, uden at man skal have en stor check i baglommen til sin arbejdsgiver? Jeg synes i hvert fald, at jeg ville blive meget pikeret over at skulle have den besked fra Folketinget, at med den alder, jeg har, er jeg ikke i stand til at gå ud og fylde en plads ud på arbejdsmarkedet; jeg er nødt til at have en stor check med i baglommen til min arbejdsgiver.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at hr. Jens Vibjerg fuldstændig har misforstået den orden. Der er ikke nogen, som får at vide, at du er kasseret, og at du ikke kan bruges til noget. Det var stillinger, der blev slået op, som man kunne søge. Man kunne da vælge at søge et servicejob, eller man kunne lade være og sige: Jeg vil vente, til der kommer et job i det private. Den mulighed var der. Og der er ikke tale om, at man bliver erklæret uduelig. Det er det, der er det fundamentalt forskellige fra den of-